

மாடும்பாதிரி அதபைப் பிரட்டிக் ககாட்டிவிட்டும் அமலனைப் பார்த்தான்.. 'எம்ரி பரலை' அசதை தும் வபைப் பதில் அவனுக்கு உதவப் போய் அமலன் சற்று ஆட்டம் கண்டுவிட்டான். அவன் உதட்டும் குள் சிரித்தபடியே கடகவனென்று கீழிறங்கி, மஷெனிறகுப் பக்கத்தில் போய் நின்றான். கர்வததுடன் தனது வலது கரத்தின் சூண்டும் விரலை மடக்கினமீ தும் வதை தும் மதெுவாக இழுத்தான்.

மதியம் நரூங்கும் வரல அவர்கள் நாலும்பரூம் கமிக் கலலை அடதை தாரர்கள் உணவரூந்த மூன்னர் கணக்கெடுப்பு செய்யவணேட்டும். அதுவரல எட்டும் பட்டிகள் முடித்திரூந்தாரர்கள். ஓவ்வொரு பட்டிக்கும் ளும் இரூபத்ததை தும் பக்கறும் இரூந்தன். ரிம் அரூகே இரூந்த கார்ட்போர்ட் பட்டியிலிரூந்து ஓரூ மட்டயைகை கிழித்தான். காதிற் குள் சரூகியிரூந்த பனாவலை எடுத்தான். இரூபத்ததை தும் ... இரூபத்ததை தும் ... என்று எட்டும் தடவகைகள் மலேரூந்து கீழாக எழுதினான். ஃபவை ரனென் என்று எண்ணத் தடாங்க, அமலன் 'ரூ கன்றெட்' என்றான். தனது எண்ணுதலகை கும்பிவிட்டான் எனச் சினந்தபடி மீண்டும் எண்ணத் தடாங்கினான். எண்ணி முடித்தபின், எண்களிறு குக் கீழே சபைரபைப் போட்டும்பட்டும் மட்டயைன் ஓரூ ஓரத்தில் நான்கும் என்று கறுத்தும் ககாண்டான். பின்பு ரூ ... ஃபபோர் சிக்ஸ் ... என்று எண்ணி அதனுடன் நாலகை கட்டி 'ரூ கன்றெட்' என்றான். அவனது அடசரம் பிசகாத ஆங்கிலம் அமலனைக் கவர்ந்தது. "எதற்கும் ஓரூதடவடைபுளச் சகெச் செய்வோம்" என்று சலால்லிவிட்டும் மட்டயைதை திரூப்பி மீண்டும் அந்தக் கணக்கைப் போட்டான் ரிம். கட்டி முடிக்கும் வரல காத் திரூந்த அமலன் திரூம்பவும் 'ரூ கன்றெட்' என்றான். யலெஸ்.. ரூ கன்றெட் யூ ஆர் கரகெட்' என்றான் ரிம்.

மாடும்பாதிரி பரலகைக் கவிட்டும்புரட்டி வலலை செய்யும் போது வியர்த்தும் ககாட்டாத அவனுக்கு, ஓரூ சிறு கணக்குப் போடும் போது ஆறாக வியர்த்தும் ககாட்டியது. நறெறியில் வழியும் வியர்வையை கயால் வழித்து எத்தினான். திரூம்பவும் 'ரூ கன்றெட்' என்று பரூமயாகச் சலால்லிக் ககாண்டான். அவனை நினதை தும் அமலனுக்கு இப்போது அழுகை வந்தது..

வலலை முடிவதற்குள் இன்னும்பொரு கணக்கெடுப்புச் செய்ய வணேட்டும் என்று சலால்லியிரூந்தான் ரிம். மாலமைன்றுமணியளவில் மனஜேர் வந்தார். அவர் அன்று அனுப்புவதற்குத் தேவையான ஸ்ராக் வந்துவிட்டதா எனப் பார்த்தும் போக வந்திரூந்தார். தான் கணக்கெடுத்தும்பட்டும் சலால்வதாக ரிம் சலாண்டான்.

மனஜேர் வந்து போனதும் ரிம் பரபரப்படைந்தான்.

“ஏய் அமல... நீ இன்று முழுவதும் ஒன்றும் சாப்பிடவில்லையே! கனரீ நிலை போய் ஏதாவது சாப்பிட்டு வா...” என்றான் ரிம்.
“எனக்குப் பசிக்கவில்லை!” என்றான் பதிலுக்கு அமலன்.

“நாள் முழுக்க தண்ணியகைக் குடிச்சபடியே ஓட்டகம் மாதிரி இருக்கிறாய்.... யரினதை அடக்கி வசை சா வராத் தம்தான் வரும். ரொயிலற்றுக்குப் போட்டு வா.”

தன்மீ தும் கரிசனகை கொள்ள ஒரு ஜீ வன் இருக்கின்றதே என அமலனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. அமலன் எல்லாவற்றையும் மறுத்துவிடவே அவனுக்கு ஒரு வலையைக் கொடுத்தான் ரிம். மனஜேரிடம் போய் ஓடர் ஃபோம் எடுத்துவரும் படி சொன்னான். முதியவர்கள் இருவரும் ரிம்மையும் அமலனையும் மாறி மாறிப் பார்த்துவிட்டு, தமக்குள் சிரித்துக் கொண்டார்கள். அமலன் அறையைச் சுற்றிப் பார்த்தான். மொத்தம் 14 பெட்டிகள் முடிக் கப்பட்டிருந்தன. பத்துப் பெட்டிகளிற்குள்ளும் 250, நான்கு பெட்டிகளிலும் 100, ஆக மொத்தம் 350 அங்கு இருந்தன.

மனஜேரிடம் சின்றபோது, அவர் ஏற்கனவே ஓடர் ஃபோமரை ரிம்மிடம் கொடுத்துவிட்டதாகச் சொன்னார். அமலனுக்கு ரிம்மின் நடவடிக்கைகள் விசித்திரமாகத் தெரிந்தன. திரும்பி வந்தபோது ரிம்மை அங்கு காணவில்லை. ‘ரிம் எங்கே?’ என்று அங்கு நின்ற முதியவர்களிடம் கேட்டான். அவர்கள் சூட்டிக் காட்டிய திசையில் இரண்டு பெரிய அலுமாரிகள் தெரிந்தன. ஒரு அலுமாரியில் இருந்து இரண்டு கால்கள் நீண்டிருந்தன. வறும் நிலத்தில் குந்தியிருந்து கணக்குப் போட்டபி இருந்தான் ரிம். அவனுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு ரிஸ்யூ பொகஸும் தண்ணீர் ப்போத்தலும் இருந்தன. முன்னறி ஐம்பது என்று அவனிடம் அமலன் சொல்லி இருக்கலாம். ஆனால் எப்பிச் சொல்வது? அவன் அமலனின் மலேதிகாரி அல்லவா? அவனகை காணாதவன் போல திரும்பி நடந்தான் அமலன். வள்ளகை காரனுக்கு கணக்கு வராதது. ஆனால் கதகைக் க வரும்.

kssutha@hotmail.com